

[Børge Johansen.]

over spildt mælk. Hvad der så skete forekommer i hvert fald mig sørgeligt, og i denne sørgelighed har hr. Knud Jespersen jo haft det som en fisk i vandet. Uro og utilfredshed er livretter for ham, og selv om man ikke skal blande sig i den almindelige uvidenhed, var det alligevel lidt af et forargeligt syn at se ham og hr. Gert Petersen optræde i går på Slotspladsen. Det er for mig uforståeligt, at den forsamlede skare kunne slubre de urigtigheder og fordrejelser i sig uden at tænke et øjeblik på, hvad det egentlig er, de herrer egentlig agiterer for.

Ømann (SF):

Må jeg kvittere med en varm tak for tilkendegivelsen af, at vi har forarget centrum-demokraterne i går på Slotspladsen. Jeg synes, det er aldeles glimrende; det var det, vi ville.

Jeg kan jo kun glæde mig over den historie, der har været i skattetankernes fremtrængen i dette land i de sidste 15 år. Jeg kan kun have sorg over, at det er gået så langsomt. Når man nu tænker på, at vi nu er nået frem til i dag, at selv partiet venstre siger, at fradragene er af det onde, de formindsker skattegrundlaget, og de formindsker mulighederne for, at vi kan lave en ordentlig beskatning, så folk kan holde ud at tjene mere, så er det i og for sig en lang, lang historie. Alle i dette ting har glemt, at der engang var nogle, der kæmpede en gloriøs kamp for at få fradraget af betalte skatter afskaffet. Der gik lang tid, der skulle et regeringsskifte til, der skulle en meget hård beslutning fra Krag til i 1966, før vi fik dette igennem.

Ingen er i tvivl om i dag, at det var et rigtig trin, og at vi ikke kunne komme videre i udviklingen, medmindre vi havde gjort det.

Dernæst har SF hele tiden fremdraget disse fradrag som et onde, men vi skulle altså helt frem til en Glistrupprovokation i fjernsynet, hvor han sagde, at det eneste moralske var at betale nul i skat, førend de borgerlige partier og socialdemokratiet vågnede op her i salen.

Godt, nu står vi altså i den situation, at selv partiet venstre anerkender, at disse fradrag ikke hører hjemme i vores indkomstskattelovgivning. Jeg vil gerne kvit-

tere ved at sige, at jeg er glad for denne erkendelse. Jeg vil også sige, at der er mange dristige ting i dette forslag, men jeg vil også sige, at forslaget som helhed ikke duer, det er asocialt i sin fordelingspolitik, det er ikke tilstrækkeligt.

Vi vil da gerne være med til en nedsættelse af det samlede indkomstskattetryk med 17 pct., det er helt parallelt med, hvad vi sagde før valget. Vi vil gerne være med til, at man formindsker beskatningen for merindtægter, det har været vores formål med hele den skattepolitik, vi har kæmpet for. Vi vil også gerne være med til en forlængelse af proportionalstrækket, og vi vil også være med til som en mellemstation at få ændret fradragene fra at være fradrag i indkomsten til at være fradrag i skat. Der er tænkt parallelt her meget langt i principperne, men så sandelig ikke i udførelsen og i de konkrete fradrag, der er kommet.

Det kan nok være gavnligt at sætte personfradraget op til 10.000 kr. regnet om i fradrag i skat, det kan løse nogle problemer. Jeg tror bare, at vi er kommet så langt frem, at det ikke er den vej, vi skal gå, men det skal jeg vende tilbage til senere.

Derimod er der et kunstgreb, som jeg ikke kan lade være med at smile lidt ad. Man siger, at lønmodtagerfradraget i bunden for 2.000 kr. skal væk, og samtidig giver man den cadeau, at samtlige erhvervsdrivende også skal beskære deres udgiftsfradrag med 2.000 kr. Du milde himmel, hvad er der af social balance i det, al den stund vi har 85 pct. af vores skatteydere som lønmodtagere og 15 pct. som erhvervsdrivende? Her må vi sige, at finansministeren, der ellers har udtalt offentligt, at han kan regne, har regnet lidt for godt.

Det samme gælder rentefradraget. Der er givet udtryk for nogle betænkeligheder om dette heroppefra. Jeg vil ikke indskrænke mig til at være betænkelig; jeg må sige, at dette fradrag er i virkeligheden fuldstændig uigennemførligt, når først vi får set på, hvad det indebærer. Det betyder, at alle de parcelhusejere, som kun har et lille rentefradrag, fratager man deres sidste lam. Men det betyder intet som helst med hensyn til at bekæmpe den tendens, der har været herhjemme til at optage lån og få størst muligt rentefradrag. Nu mister man rentefradraget for 4.000 kr., men hvad er det lo-